

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Balthassaris Alvarez, Societatis Iesv Religiosi

**Puente, Luis de la
Coloniae Agrippinae, 1616**

§. 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43347

quibus tutus omnino eris, quòd non tibi malè
cedet: siquidem illæ, vt temporaneam & æter-
nam tibi requiem promererentur, voluerunt
truci configi.

§. II.

BINAS alias scripsit valde piàs de eodem ^{22. Maij.}
argumento ad duas nobiles Dominas. Ad al- ^{1572.}

teram hæc dicit: In tuis literis legi multas æru-
mnas, quibus premeris; & credidi plures ad-
huc esse ac grauiores, quàm illæ sint, quas infi-
nuasti: si enim exprimi potuissent, non cense-
rentur valdè graues. Memineris: dulcedinem,
quam à Deo speras, hanc & similes alias habere
qualitates, quæ eius magnitudinem præstanti-
amque ostendant. Spectaculum (ait S. Augu-
stinus) sperant iusti se visuros, tantam in se
continens dulcedinem, vt licèt magnam esse
cogitari possit: quàm tamen magna sit, assequi
non liceat. Nescio, quid dicam de tot ærumnis,
quas Deus in te accumulât: nisi illud Davidis,
qui de eo dicit: *a congregans sicut in vtre a-* ^{a Psal. 32. 7.}
quas maris: ponens in thesauris abyssos. Sicut
enim tantam aquarum multitudinem in vtre,
vas adèd paruum, infundit: ita ingentem rerum
multitudinem in animam; singulas ex se qui-
dem insipidas; sed alteram altera amariorem:
& in his ait ponere DEVM abyssos thesau-
rorum suorum. Thesauros vocat consilia sua,
arcana sua, & dispositiones non satis à nobis in-
tellectas, quibus vtitur ad nos promouendos in
bonum, & animas nostras perficiendas, & meritò
alia consilia vocantur earum thesauri: quia ab
eis

eis omnes earum diuitiæ, omnis felicitas, &
 quidquid eas docet, & subleuat proueniunt. In
 huiusmodi igitur thesauris, (ait Dauid) Deum
 pōnere abyſſos: quando multas ærumnas & ca-
 lamitates congregat in aliqua anima. Stupendum
 hoc verbum est! quod, nisi ipse legat & explicet,
 obscurum valde manebit. Pulsa ad eius fores,
 quas non aperit absque mysterio: & interim do-
 nec aperiuntur, venerare in silentio arcanum,
 quod mens tua assequi non potest, magno defide-
 rio tenetur Deus videndi in nobis filij sui imagi-
 nem ad viuum depictam. Quòd si nos videre vult
 solos, & ærumnis contritos & oppressos, non a-
 liò tendunt eius curæ & cogitationes, quàm vt
 illa imago in nobis perficiatur. Postquam eius fi-
 lius (in quo valde sibi complacet) insignia illa
 induit, quæ Fides nos docet, ac prædicat; non po-
 test illi placere, quòd nos eisdem indui non stu-
 deamus; & quod, cum ipse nos eis induerit, nos
 genua non flectamus, & cum magni amoris ac re-
 uerentiæ significatiōe gratias non agamus. Non
 sunt hæc vt solum ita dicantur, sed vt verè sen-
 tiantur, & ex eis nostri cordis solatium hauria-
 tur. Siquidem Deus noster, qui non bis punit id
 ipsum: cum semel id facit, expurgat desolatione
 temporali, quod fuisset æterno igne puniendum;
 & abluit aquâ rosaceâ, quod fuisset sanguine cru-
 delibus cruciatibus effundendo, purgandum. Ei,
 qui Dei amorem habet, & per eum sentit diui-
 nam maiestatem huiusmodi mittere excitatores;
 non sunt aliæ considerationes necessariae, vt col-
 dem amet & adoret. Omnes illos reputat gratias,
 omnes nuncios celerrimos, ignitos carbones, in-
 gentia

gentia lumina, ipsius Dei in se benevolentia; omnes accipit tanquam amoris eius sagittas, quæ quantum nuius ipse sit durus, non tamen sinunt esse saxum. Eò te Deus noster dirigit; quare, nisi eius amore inflammaberis, timeas. Eò ipse hasce tuas dirigit ærumnas, & calamitates. In quibus, nisi aduertas eius fauores ac delicias; gemas tua peccata; quæ vela sunt super oculos tuos, & impediunt videre felicitatem ac diuitias mediocrium aptorum ad eò & commodorum, quibus utitur Deus, ad altissimum finem suorum consiliorum. Quousque hæc intelligas, Deus te faciet vacillare; donec hoc tibi sapiat, Deus te amaricabit; donec magni hoc facias, Deus attendet, ut te amplius humiliet; donec eius consilia ac dispositio tibi placeant, quæcumque desideraueris, euanescent; quidquid acciderit, displicebit; omnia tibi contra votum, & palatum euenient; omnia tibi deerunt: quia tu ipsa in ea re deficiis, quæ sola sufficit satiare, honorare, ac docere possidentem. Hinc S. Augustinus in illa verba Dauidis: *b exquisiui Deum, & exaudiuit me*, ait: qui non exaudiuntur, non Deum ipsum, sed alia ab ipso bona querunt: & quoniam iniuriam Deo inferunt, volenti se in amore suis donis præferri, illi ita puniuntur, ut illa non consequantur, & à familiari eius amicitia repellantur. Tali poena merito punitur talis temeritas. Fufior hic est discursus, sed studio feci, ut in alijs breuior sim; & quòd cupiam in te perficere quòd cœpit Deus. Doleo, quòd tot obruaris molestijs; sed plus illud sentio: quòd, licet scribas, te ex parte earum thesauros agnoscere, ea pars ad eò sit parua, ut mihi satis non sit. Ardes

P p

qui-

quidem, sed parum; lucas, sed modicè: hæc enim ita accipere videris, quasi parum in eis positum arbitreris. Cum bona tua venia, videris mihi, nec tuam paupertatem agnoscere; nec diuitias, quas Deus tibi offert, intelligere; ex quo prouenit, vt non tanti facias, pro vt par est, quod Deus mittit; neque cum eo amore, quo ille id mittit: ac propterea vereor, ne hac via ipsum Antidotum conuertatur in venenum; & parum proficiatis, de cuius vita agitur: nisi, quod iam obtinuit, magnificiat.

Metine vlt.

Mart. 1572.

ALIAE literæ tales sunt: Deo sit laus, quòd tui non obliuiscatur. Qui oculos habet ad videndum, (vt ait S. Augustinus) postarios Dei cursores reputat ægritudines, per quas celeri cursu ad eum curritur: nam, vt animas ad meliora promoveat, studio illas mittit, arguens & castigans quas amat. Nec volo te ignorare, conceptum animo meo solatium, ex cognitione consiliorum Dei circa restuas, non fuisse imminutum ex recentis tui vulneris cognitione: vt ex hoc intelligas, quali te amore prosequar. c *Liuor vulneris* (ait Spiritus sanctus) *abstergit mala*. Intellige sententiam, & experieris Dei studium & fauorem. Est enim sensus: iliacus morbus & dolor; & animæ sanitas: non censentur caro pretio haberi animæ bona, quæ corporis doloribus & incommodis comparantur. Perge in bene circa tuam renunciationem coeptis: hæc enim lectio tibi nunc prælegitur. Cum igitur initio statueris, Deum solum sine alio adiuncto comite quærere, eumque inuenieris: noli nunc alium adiungere, ne iniuriã eum afficias. Hoc ipse vt impediãt, te præuenit, decorem aufe-

c *Prou. 20.*
30.

auferendo. d *Nolite* (inquit sponsa illa sancta) *me d Cant. 1.6.*
considerare, quod fusca sim: quia decolorauit me sol.
 Nec alius eius loco; nec cum ipso alius simul que-
 rendus: nam primum falsitati & fraudi; secun-
 dum impuritati tribueretur. Ne hanc illi iniu-
 riam aut notam inuras, vt alium quempiam si-
 mul mensæ cum illo assidere facias. Peras ab eo
 obnixè vt in anima tua requiescat. & si fortè du-
 bitas, quomodo id facies: ipsum interroga: quod
 si reuerenter ac demissè feceris, internum hoc re-
 sponsum accipies: sine, filia, me agere circa te
 quod ego volo: plurisque illud facias, & præfe-
 ras omnibus alijs donis, quæ tibi largiri potest, &
 ue temporalia, siue æterna: sic enim & ille con-
 tentus tecum erit; & tu ditior euades, magisque
 proficies. Discas amplè de rebus eius sentire, cre-
 dens de omnibus eius operibus, quod seruus eius
 Moyses dixit: quoniam e *Dei perfecta sunt opera,* e *Deut. 32.*
& omnes via eius iudicia recta & iusta. Cumque il- 4. 19.
 le in filiam te susceperit: noli eius iram irritare:
 nam id obseruabit, teque ad viuum punget, ac pu-
 niet: quemadmodum de alijs refert Scriptura sa-
 cra: *Vidit Dominus, & ad iracundiam prouocatus*
est: quia prouocauerunt eum filij sui, & filia. & simul
 attende: cum quanto rubore audienda sint ver-
 ba, quæ paulò inferiùs subiecit: *Infideles filij.* &
 quò ampliùs in huius Domini seruitio, & am-
 plectenda eius voluntate profeceris: eò maior
 tua erit apud me opinio, & æstimatio maiori:
 quamuis & nunc non sit parua.

H V I V S M O D I rationibus utebatur sanctus
 hic vir ad consolandum suauiter, & efficaciter
 infirmos & afflictos; vt prouidentie diuinæ si le-

rent; suamque voluntatem diuinæ semper accom-
modarent: à qua didicerat experienciâ, nostrum
dependere remedium & solatium; & eandem so-
lere aduersa in prospera commutare; quemad-
modum in seipso expertus est, vti iam vidimus.

CAPVT LII.

PROFICISCITVR TOLETVM,
*vbi prouincialis Officium auspicatur,
& quarto mense vltimum diem
obijt Belmontij.*

1580.

VM P. Balthassar adeo esset be-
nè probatus, ac resignatus, & in
eo perfectionis gradu, quem
vidimus: voluit Deus D.N. fru-
ctum iam maturum, adeoque
grati saporis pro mensa cæ-
lesti, decerpere. Nam quemad-
modum laborem Peruanæ profectio-
nis, vti ibi Prouincialis munere fungeretur, tanquam me-
rendi materiam ei obtulit: (siquidem, quod in se
fuit, prompta ac generosa voluntate eam acce-
ptaui) ita voluit eiusdem merita multum augeri
ex illa promptitudine, qua se obtulit ad idem
Officium per triennium in Prouincia Tolercana
obeundum, acceptans eius laborem paulò plus
quàm trium mensium, vbi mortuus est tanquam
bonus miles in ipso conflictu, fideliter munere
suo fungens.

ELAPSA igitur quadragesima Anno 1580. di-
scessit Villagartia cum ea præparatione, quam
retu-